ஸ்ரீ விலக்ஷண மந்திர வெளியீடு:—

ஓம்

தத். ஸத்.

ஸ்ரீ விலக்ஷணானந்தர்

பிரஹ்மோபந்நியாஸம்

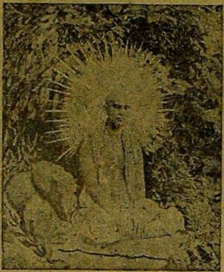

இஃது
பகவான் ஸ்ரீ விலக்ஷணானந்தர் திருக்கோயில் கொண்டுள்ள மேல்மாயில், "ஸ்ரீ நித்தியானந்த ஆஸ்ரமம் ஸ்ரீ விலக்ஷணானந்த சாது சங்க சபா" அடிமை பாஷ்யத்தினால் சர்வதாரி ௵ ஆனி மீ 8உ பௌர்ணமி பூஜையின் போது விநியோகிக்கப்பட்டது.

S 1880

ஓம்.

தத். ஸத்.

ஸ்ரீ விலக்ஷணானந்த ஸ்வாமிகள்

8—5—1917 ஈரோடு ரயில்வே ஸ்டேஷனில் உபந்நியசித்த

பிரஹ்மோபந்நியாஸம்.

ஹே ஆத்மர்களே! இன்று மாலை ரெயில்வே பிளாட்பாரத்தில் நின்றுகொண்டு 20 நிமிஷநேரம் யதார்த்த ஞான விஷயங்களைச் சுருக்கமாய் உங்களுக்குப்போதிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறேன். இது இனிது முடியுமாறு அகண்டாகார ஆனந்த சொரூப சைதன்ய வஸ்துவை இப்போதுதான் நினைத்தேனென்று எண்ணாதீர்கள். எப்போதும் நாம் அதுவாகவும், அது நாமாகவும் இருக்கிறோம். அப்படியிருந்தும் நாம் நம்மை ஓர் ஜீவனாகவும் மனுஷ்யனாகவும் ஓர் சாதிக்குள்ளகப்பட்டவனாகவும் ஓர் வருணத்தானாகவும் ஓர் ஆச்சிரமியாகவும் நினைத்து, நம்முடைய யதார்த்த சொரூபத்தை மறந்து ஜன்மப் படுகுழியிலாழ்கிறோம். அப்படி நினைப்பதும் ஜன்மவிருத்திக்கு ஓர்வித நன்மைதான். அது உண்மை ஞானத்துக்கு நேர்விரோதமாயிருக்கிறது. எப்படியெனில், சர்வ தத்துவங்களையும் கடந்த இடத்தில் பிரஹ்ம தரிசன முண்டாகிறது. அதாவது, அத்வைதிகள் கூறுகிறபடி இருபத்தெட்டாவது தத்துவமும், விசிட்டாத்துவைதிகள்கூறும் இருபத்துநாலாவது தத்துவமும், சாங்கியர்கள் கூறுமிருபத்தைந்தாவது தத்துவமும் கடவுளென்கிறார்கள். யார் எப்படி தத்துவக் கணக்கு சொன்னபோதிலும் எப்படியாவது தத்துவங்களைக் கடந்தேதீரவேண்டும். அப்படித் தத்துவங்களைக் கடக்கவேண்டுமானால் ஸ்தூல சரீரத்துளாரோபிதமான வருணாச்சிரமங்கள், அவற்றின் பிரிவுகள், அவற்றின் கட்டுப்பாடுகள், இவைகளில் மனம்வைக்காமல் அப்பாலுள்ள தத்துவங்களைத் தள்ளி அப்பாற் செல்லவேண்டும். அதன் விவரங்களை விவரிக்க இப்பொழுது சமயமில்லாததனால் இன்னொருதரம் வரும்போது சொல்லுகிறேன். பின்னும் வருணாச்சிரமதருமங்கள் எதுவரை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்றாலோ, உண்மை ஞானம் வரும் வரையிலும், துரியானுபவம் வரும்வரையும், அல்லது, உலகத்துள்ள ஓர் மதம், ஓர் ஜாதி, ஓரரசன், ஓர் வீடு, ஓர் செல்வம் இன்னு மனேகமாயுள்ள சர்வபந்தங்களையுங் கடக்கும்வரையும், அல்லது சர்வ இச்சைகளும் விடும்வரையிலும், தன்னுடைய யதார்த்த நிலை தெரியும்வரையும், எங்கும் ஓரே சமபாவனை வரும்வரையும், இருதயத்திலுள்ள துக்கம் நீங்கும்வரை

யும், அதாவது இருதயம் சுத்தமாகும்வரையும் அனுஷ்டிக்கவேண்டும். அப்பாலும் அனுஷ்டிக்கக்கூடாது. ஏனெனில், அவனுக்குண்டான ஞானத்தையுங்கெடுத்துவிடும். அது எப்படிக்கெடுக்குமென்றால், ஒருவன் ஓர் பாழுங்கிணற்றில் வீழ்ந்துவிட்டான். அவன் ஓர் வேரைப்பற்றிக்கொண்டு நிற்கிறான். அப்போது வேறோர் மனிதன் கிணற்றின்மேலிருந்து ஓர் பலமான கயிற்றை விடுகிறான். இக்கயிறு வருகிறதைக்கண்டு மேலேறவேண்டுமென்னும் ஆத்திரத்தினால் வேரைவிட்டுவிடுவானாயின் கிணற்றில் வீழ்ந்துவிடுவான். பின் அவன் என்னசெய்யவேண்டுமென்றால் கயிறு தன்னிடம் வரும்வரை வேரைப் பலமாகப் பிடித்திருந்து கயிறு வந்தவுடன் கயிற்றை ஓர் கையினாற் பலமாகப் பிடித்துக்கொண்டபின் வேரை விடவேண்டும். அப்போது மேலிருப்பவன் கயிற்றை மேலிழுக்க இவன் மேலேவந்துவிடுவான். இதல்லாமல், இவன் கிணற்றுக்குள்ளிருக்கும் வேரை ஒருகையிலும், கயிற்றை ஒரு கையிலும் பிடித்துக்கொண்டிருந்தால் மேலும் வரமாட்டான் கீழும் போகமாட்டான். நடுவிலே தயங்குவான். ஆதலால் கயிறு கிடைத்தவுடன் வேரை விட்டுவிடவேண்டும். இதுபோலத் தாஷ்டாந்தத்தில் ஜன்மமென்னுங் குழியிலொருவன் விழுந்து விட்டான். அவன் வருணாச்சிரமதருமமென்னும் வேரைப்பிடித்துக்கொண்டு தொங்குகிறான். அப்போது குருவென்னுமொருவர் ஞானமென்னுங் கயிற்றை உள்ளே விடுகிறார். அது வருகிறதென்னும் ஆத்திரத்தினாற் வருணாச்சிரம தருமமென்னும் வேரை விடுவானாயின் ஜன்மக் குழியில் விழுந்துவிடுவான். ஆதலால், ஞானமென்னுங் கயிறு வந்தவுடன் பலமாகப் பிடித்துக்கொண்டு பின் வருணாச்சிரமவேரை விடவேண்டும். ஞானம் வந்தும் வருணாச்சிரம பந்தமிருக்குமானால் அவன் ஒருநாளுங் கிணற்றிலிருந்து மேலேறப் போகிறதில்லை. இது சுருதி யுக்தி அனுபவம் என்னும் மூன்றிற்குஞ் சம்மதமாம். மோட்டார் வண்டி ஏறுவதற்குப் பணமிருக்க ஏன் கட்டைவண்டியேறவேணும். அதுபோல், ஆத்மஞானமடையச் சாமர்த்தியமிருக்க ஏன் வருணாச்சிரம தருமமனுஷ்டிக்கவேண்டும். அப்படி மோட்டார் வண்டியில் போகிற ஒருவனைக் கட்டைவண்டியில் போகிற ஒருவன் ஏன் நீ மோட்டாரில் போகிறாய்; என்னோடு கட்டைவண்டியில் தான் வரவேண்டுமென்றால் அதற்கு என்ன பதில் சொல்லலாம். அதுபோல் ஆத்மஞானம் என்னும் மோட்டார்வண்டியிற் போகிற ஒருவனை வருணாச்சிரமக் கட்டைவண்டிக்காரன் என்னுடைய வண்டிக்கு வாவென்றால் நாமதற்கு என்ன செய்யலாம். அவனுக்கு மோட்டாருக்குப் பணமில்லை. அதனால் பணமிருக்கிறவனையுங் கூப்பிடலாமா? கூப்பிடுதல் அவனுடைய புத்திஈனமும் வினயசம்பத்தில்லாததினாலுமாகும். ஆனால் அவன் கூப்பிடலாம். கூப்பிட்ட

பின் இவன் என்னிடம் பணமிருக்கிறது எனக்கது தேவையல்ல வென்றல் அதையாவது கேட்கவேண்டாமா? பின்னும் இதைப் பற்றியே அதிவிறைவாகவும், சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் சொல்லுகிறேன். வருணச்சிரம தருமம் இன்னு மெதுவரை வேண்டுமெனிலோ அதையும் சொல்லுகிறேன். ஓர் பாதையில் ஓர் மாஞ்செடி வைத்திருக்கிறது. அது சிறியதாயிருப்பதால் ஆடு மாடுகள் மேய்ந்து கெடுத்துவிடுமென்று மதில் வைக்கிற வழக்கம். அந்த மதில் எதுவரை வேண்டும் மரம் பெரிதாகும் வரையே. அப்பால் வேண்டியதில்லை. அதுபோல், ஞானமென்னுமோர் மாஞ்செடி வைத்திருக்கிறது. அதை உலக பாசங்களான மண், பெண், பொன் முதலிய ஏடணைத்திரயங்களென்னும் ஆடு மாடுகள் மேய்ந்து கெடுத்துவிடாதபடி வருணச்சிரம தருமமென்னும் மதில் வைக்கவேண்டும். ஞான மாஞ்செடி பெரிதான பின் வேண்டுமோ? வேண்டாம். பின் ஞானம் வர ஆரம்பிக்கும்போது கரும காண்டத்தை அனுஷ்டித்தல் கூடாது. ஏனெனில் இருக்கும் ஞானத்தையுங் கெடுத்துவிடும். எப்படி யெனில், ஞானமோ அந்தர்முக வேலை கர்மமோ பகிர்முக வேலை. ஞானமோ அபேதம். கர்மமோ பேதம். ஞானமோ சுகம். கர்மமோ துக்கம். ஞானமோ அகண்டம். கர்மமோ கண்டம். ஞானமோ முடிவு. கர்மமோ ஆரம்பம். இன்னும் இதுபோன்ற விஷயங்களிலும் ஞானமே பிரபல சுருதிகளில் மேலாகச்சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இது என்னுடைய அபிப்பிராயமல்ல. வியாச பகவான் கூறிய பிரஸ்தானத் திரயத்துள் ஒன்றன பிரஹ்மசூத்ரம் நான்காம் அத்தியாயத்திலும், ஸ்ரீ பகவத்கீதையில் பகவானலும் பிரதி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

> உய்வகையோகமொருப்படுவார்க்கது
> கைவருமாசெயல்காரணமேகாண்
> மெய்வகையோகம்விளைந்தபின்மெய்யே
> செய்வனவானவைதீமையவேயாம் (பகவத்கீதை)

பின்னும் பற்பல ஆசாரியர்களாலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றை இங்கு கூறச் சாவகாசமில்லை. பின்னும் வாயினல் ரொம்ப சாமர்த்தியமாகவும், சர்வ சாஸ்திர சம்பன்னனுகவும் பேசிவிட்டால் ஞானமா?

அப்படிச் சாஸ்திரம் படித்ததெல்லாம் இப்போது எனக்கு விரோதமாகத் தெரிகிறது. ஏனெனில், எனக்குச் சாஸ்திரம் தெரியாமற்போனல் ஒருவருடனும் பேசாமல் மனதைச் சமாதி யிலேயே யிருத்துவேன். சாஸ்திரந் தெரிந்ததினல் தானே பேச வேண்டி வந்தது. ஆனலும் உலக உபகாரந்தானே ஞானிகளில் மூன்று விதம். அதாவது, உத்தம, மத்திம, அதமமென்னும்

மூன்றுவிதப் பிராரத்த முடைய ஞானிகள். எப்போதுஞ் சமாதியில் இருக்கும் முயற்சியிலே யிருப்பவன் உத்தமன். சமாதி முயற்சியும் உலக உபகாரமுமாயிருப்பவன் மத்திமன். வியாபாரம், இராஜ்யபரிபாலனம், கிருஷி முதலிய காரியங்களைச் செய்பவன் அதமன். அதாவது சுகர், தத்தாத்திரேயர், உத்தவர், இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் முதலியவர்கள் உத்தமர்கள். வசிஷ்டர், வியாசர், உத்தாலகர், யாக்ஞுவல்லியர், பராசரர், நாரதர், விவேகானந்தர் முதலியவர்க்ள் மத்திமர்கள். ஜனகராஜா, கிருஷ்ணன், இராமன், இட்சுவாகு, பகீரதன், அருச்சுனன் முதலியவர்கள் அதமர்கள். ஆனால் எல்லோருக்கும் முக்தி சமமே. ஆத்ம சுகம் மாத்திரம் ஏற்றக்குறைச்சலாக இருக்கும். பின்னும் வருணாச்சிரம தருமங்கள் சித்தசுத்திக் கேது வென்று சொல்லலாம் அதாவது, I.C.S. பாஸ் பண்ணினவர்தான் கலெக்டர் வேலைக்குப் போகலாம் B.A.B.L. பாஸ் பண்ணினவர்தான் ஐக்கோர்ட்டு வக்கீல் வேலைக்குப் போகலாமென்பது போலவும், ஞான அதிகார லக்ஷணங்கள் கூறியபடியுள்ளவனே ஞானத்துக்கு போகலா மென்று சொல்லலாம் வருணாச்சிரம பேதமிருக்கும் வரை ஒருவருக்கும் ஞானமுண்டாகிறதில்லை. ஞான முண்டாகாமல் வருணாச்சிரம பேதமும் போகிறதில்லை அது எதுபோலெனில், திருச்சினாப்பள்ளிக்கு மெட்ராஸ் மெயில் வரவும் ஈரோடு மெயில் போய்ச்சேரவும் சரியாயிருக்கிறது. அதுபோல் ஞானம் வரவும், வருணாச்சிரம பேதம் போகவும் சரியாயிருக்கிறது. ஆஸ்ரமங்களாலும், வருணங்களாலும் ஞான முண்டாகிறதில்லை. அப்படி இருக்குமானால் எல்லா வருணத்தார்களுக்கும் ஞானமுண்டாகவில்லையே. ஆனால் சந்நியாசம் செய்துகொள்ளவேண்டும் அதனால் ஞானம் வருமென்று சொல்லுகிறார்கள். சந்நியாசமென்றால் தலை மொட்டையடித்துக் காவிபூண்டு ருத்ராக்ஷதாரணஞ்செய்து புறப்படுவதல்ல. மனதினின்று சர்வ இச்சைகளையும் விட்டு நிருவாணியாயிருத்தலாம். ஆதலால் அதுவே ஞானத்துக்கு நேர் சாதனமாம். ஞான மில்லாத மனிதர்கள் உலகத்தில் ஒருவருங் கிடையாது. ஆத்ம ஞானமென்றால், கோவிலுக்குப் போய்வருதல், புஷ்பந்தொடுத்து விக்கிரகங்களுக்குச் சாத்துதல், தீர்த்தயாத்திரை செய்தல் முதலியன அல்ல. பின்னை, மனதை ஆத்மாவினிடத்தே இருக்கச் செய்வதேயாம். ஆசையை விடாமல் ஒருவரும் ஞானமடைய முடியாது. ஆசையுடன் ஞானமடையலாமென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். அவர்கள் கூறுகிறபடி அடையலாம். எப்படியென்றால், இரண்டு எவ்வன ஸ்திரிகள்கூடி புத்திரனுண்டாகுமானால் ஆசையோடு ஞானமுமுண்டாகும் ஆதலால் ஆசையுள்ளவனுக்கும் ஞான முண்டாகிறதில்லை. ஞானமுள்ளவனுக்கும் ஆசையுண்டாகிறதில்லை. எப்படியெனில், அரையணாவுக்கு வாங்குகிற

புளித்தமாம்பழந்தின்ற ஒருவன் அதையே பெரிதாக நினைக்கிருன். அவன் இரண்டணு சேலம் மாம்பழந் தின்றபின் அரையணு பழத் திலிச்சை வருகிறதேயில்லே. அதுபோல் ஸ்திரீகள் செல்வம் முத லிய அரையணுமாம் பழச் சுகத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக் கிற நாம் ஆத்ம ஞானமென்னும் இரண்டணு மாம்பழம் சாப்பிடும் வரை அரையணுமாப் பழமான ஸ்திரீ முதலானஇச்சை விடுகிற தில்லே. பின்னும் லண்டன் மாநகரிலிருக்கக்கூடிய 250 கோடி ரூபாய் ஸ்திதியுள்ள ஒரு துரை ஈரோடு நீசப்பெண்ணை விவாகஞ் செய்வாரு? செய்கிறதில்லே. ஏனெனில், ஜப்பான், ஜெர்மனி, பிரஞ்சு, அமெரிக்கா, இட்டாலி, டர்க்கி, சைன, பாம்பே, மெட்ருஸ் முதலிய இடங்களிலுள்ள அழகான ஸ்திரீகளே யெல்லாம்விட்டுப் பட்டிக்காடான ஈரோட்டில் அதிலும் அழகில்லாத ஏழைவீட்டு நீசப் பெண்ணை விவாகஞ் செய்கிறதில்லே. அப்படி விவாகஞ் செய்வாரேயானல் அவர் லார்டுதுரையுமல்ல. அதுபோல அநித் திய ஜட துக்கமலபாண்டமான ஸ்திரீகளே ஆத்மஞானி களிச்சிக் கிறதில்லே. **இச்சித்தால் ஆத்மஞானியுமல்ல,** பின்னும் இல்லற ஞானிகள் வருணச்சிரம தருமங்களே விடாமலனுஷ்டித்தார்களே என்ற சங்கை உங்களுக்குண்டாகலாம் அவர்களுக்கு மனதில் வருணச்சிரம பேதங்களில்லே. ஆனல் அவர்கள் பிராரத்தம் அவர் களே இல்லறத்திலிருக்கும்படி செய்கிறது. ஆனலும் அவர்கள் மூடத்தன்மையான உலக மனுஷ்யர்களுக்காகத் தானும் வரு ணச்சிரம தருமங்களே அனுஷ்டிக்கிறதாக நமக்குத் தெரிகிறது அது அவர்களிடத்திலில்லே. எப்படியிருந்தாலும், துறவர ஞானி யே பெரிதென்று நான் சொல்வேன். ஏனென்ருல் இரண்டு எவ்வன புருஷர்கள் இரண்டு எவ்வன ஸ்திரீகளே விவாகஞ் செய்துக்கொண்டுவந்து இரண்டு ஏழாவது மாடிவீட்டில் வைத்தார் கள். ஒருவன் ஏழாவது மாடியில் மனேவியோடு சுகித்துக்கொண் டிருக்கிருன். ஒருவன் கீழ்மாடியில் குடும்ப விவகாரம் பண்ணு கிருன். யாருக்கு பெண்சுக மதிகங்கிடைக்கும்? மேல்மாடியி லிருந்தவனுக்கே தான். கீழ்மாடியிலிருந்தவனுக்கு மனேவியின் சுகங் கிடைக்கிறதில்லே ஆனல் மனேவியென்றபாத்தியம் இரண்டு பேருக்கும் ஒன்றுதான். இதுபோல் இரண்டு அப்பியாசிகள் ஞானமென்னும் ஸ்திரீயை விவாகம்பண்ணிவந்து சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானசி, சத்துவாபத்தி, அசம்சத்தி, பதார்த்த பாவனே, துரியம், என்ற ஏழுமாடி வீடுகட்டி அதில் வைத்தார்கள். ஒருவன் ஏழாவது மாடியில் ஞானப்பெண்ணுடன் சுகிக்கிருன். மற்றொருவன் சாக்கிராவஸ்தை என்னும் கீழ்மாடியில் குடும்ப வேலே பார்க்கிருன். யாருக்கு ஞானசுக மதிகங்கிடைக்கும்? மாடிவீட்டிலுள்ளவனுக்கே. கீழ்வீட்டிலுள்ளவனுக்கு ஞான சுகங் கிடைக்கிறதில்லே. ஆனல் ஞானமாத்திர மிருவருக்குஞ்

சமம். இதில் மாடிமேலிருந்து சுகிக்கிறவன் துறவற ஞானி. கீழ் மாடியிலிருக்கிறவன் இல்லற ஞானி. இக் காரணங்கொண்டே துறவறஞானி பெரிதென்று சொன்னேன். நான் உங்களுக்கு எவ்வளவு ஞானம் சொன்னாலும் இப்போதுதானிருக்கும். பின் போய்விடும் எப்படி என்றால் ஓர் பாசி நிறைந்த குளத்தில் கல்லைப் போட்டால் பாசம் விலகும். கல் உள்ளே போனபின் பாசம் மூடிக்கொள்ளும். அதுபோல மனதென்னு முங்கள் குளத்தில் அஞ்ஞானமென்னும் பாசி மூடியிருக்கிறது. அதில் நான் ஞான வார்த்தைகளென்ற கல்லைப்போடுகிறேன். இவ்வார்த்தை என்னுங் கல் உள்ளே போனபின் உங்கள் மனமென்னும் ஜலத்தை அஞ்ஞான பாசி மூடிக்கொள்ளும். ஆனால் அக்குளத்தில் குளி தாமரையைப்போட்டுவிட்டால் சிறிதுதினங்களில் பாசியைத் தின்றுவிடும். இதுபோல நீங்களும் உங்கள் மனமென்னும் ஜலத்தின்மீது ஞானமென்னுங் குளி தாமரையை போட்டுவிடுங்கள். அது சிறிது காலத்தில் அஞ்ஞானபாசத்தை தின்றுவிடும். பின், சர்வசாஸ்திரங்கள் படித்ததனால் ஞானமுண்டாகுமோ என்று ஒருவர் கேட்ட சங்கைக்குக் சமாதானஞ் சொல்லுகிறேன். ஒருவனுக்கு லண்டன் போகவேண்டுமென்ற ஆவல்கொண்டு பிளான் படிக்கிறான். அதனால் லண்டன் போனதாக ஆகுமா? ஆகிறதில்லை. பின் அவன் லண்டன் போகவேணுமானால் அதிகமான திரவியம்வேண்டும் ஆதலால். மூன்றுரெயில் சந்திக்கிற இடங்களில் காப்பி ஹோட்டல்வைத்துப் பணம் சம்பாதித்துக்கொண்டு ரெயிலேறிச் சென்னைபோய் அங்குள்ள சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனில் ரெயிலேறி பம்பாய் சென்று அங்கிருக்கும் ஹார்பர்போய் அங்குள்ள ஸ்டீமரேறி லண்டன் போகவேணும். அதுபோல முத்தியென்ற லண்டனுக்குப் போகவேண்டுமானால் ஞான வாசிஷ்டம், பிரஹ்மசூத்ரம், பகவத்கீதை, கடம், முண்டகம், மாண்டூக்யம், தைத்திரியம், பிரகதாரண்யம், சுவேதாஸ்வரம், சாந்தோக்யம், ஜாபாலம், கைவல்யம் முதலிய உபநிஷத்துக்கள்; ஈஸ்வரகீதை, பிரம்மகீதை, உத்திரகீதை, சங்கரகீதை, குருகீதை, சூதகீதை, இராமகீதை, ரிபுகீதை, சிவகீதை முதலிய 18 கீதைகளும், இன்னும் மற்றுமுள்ள பற்பல பிரபல சாஸ்திரங்களைப் படித்தால் போதாது. இவைகளெல்லாம் முக்தியென்னும் லண்டனுக்குப் பிளான்களாம். இந்தப் பிளான்களான சாஸ்திரங்களை நன்றாய்ப் படித்ததனால் முக்திக்குப்போனதாக ஆகிறதில்லை, ஆதலால், முன்சொன்ன லண்டனுக்குப்போக பணம் சேர்த்ததுபோல முக்தி என்னும் லண்டனுக்குப்போக ஏகாக்கிரம் என்றபணம் சேர்க்க வேண்டும். அதற்குச் சாத்துவீகம், இராஜசம், தாமதம், என்னும் மூன்று ரெயில் சந்திக்கிற சுழுமுனை பிரமரந்திரம், சூனியாகாசம், முதலிய ஜங்ஷன்களில் பிராக்டீஸ் (அப்பியாசம்) என்ற

காப்பி வோட்டல்வைத்து ஏகாக்ரம் என்ற பணம் சேர்க்கவேண்டும். பின் பிளான்பார்த்த இடம் அஞ்ஞானம். குதிரைவண்டியேறுதல் சகாம கர்மம். ஸ்டேஷனில்வந்து இறங்குவது நிஷ்காம கர்மம். ரெயில்வேஸ்டேஷன் சித்தசுத்தி. ஸ்டேஷன்மாஸ்டர் குரு. அவர் கொடுத்த டிக்கெட் உபதேசம். நாம்கொடுத்த பணம் ஏகாக்கிரம், ரெயிலேறுதல் சமாதி பழகுதல். திருச்சிறைப்பள்ளி சவிகற்பசமாதி. மெட்ரூஸ் நிருவிகற்ப சமாதி. சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன் நனவிற்சுழுத்தி. அதாவது தூங்காமற் தூங்குதல். பம்பாய் சகசநிஷ்டை. லண்டன் முக்தி. இப்படி முக்தியை யடையவேண்டும். சாஸ்திரத்துக்கும் முக்திக்கும் இவ்வளவு பேதமும் தூரமு மிருக்கிறது. ஆனல் பிளான்பார்த்த ஒருவன் பிளான்பார்க்காமலொருவன் ஆக இருவரும் ரெயிலேறி மதராசுக்கு போகிறார்கள். சேலம்போனவுடன் இருவருமிறங்கி காப்பி ஹோட்டலுக்கு போனவுடன் முதல் மணி அடித்ததைக்கேட்டு பிளான் பார்த்தவன் இன்னுமிரண்டு நிமிஷ நேரமிருக்கிறது என்று தைரியமாய் காப்பிச் சாப்பிடுவான். பிளான் பார்க்காதவன் பயந்து ஓடி வருவான். ஆதலால் பிளான் பார்த்து போகிறது தைரியமிருக்கும். இதுபோல் சாஸ்திரம் பார்த்து ஒருவன் ஞானமடைகிறன். பார்க்காமல் ஒருவன் ஞானமடைகிறன். இருவருக்கும் வித்தியாசமிதுவே. பின், முதலில் ஒருவர் என்னிடம் ஞானிக்கு பிராரத்தமுண்டா? இல்லையா? வென்றார். இல்லை யென்றேன். அதனல் அவருக்கு சந்தேகந் தீரவில்லை. அதற்கு நன்ருக விளங்கும்படி திருஷ்டாந்தங் கூறுகிறேன். அதாவது:—மழை நன்ருகப் பெய்யும்போது இரண்டு மனிதர்கள் மழையில் நடக்கிறார்கள். அதில் ஒருவன் பலமான குடைபிடித்துக்கொண்டு நடக்கிறன். ஒருவன் குடையின்றி நடக்கிறன். இரண்டுபேர்களுக்கும் மழை பெய்தே தீரும். ஆனல் குடையிருக்கிறவன்மீது மழைபடுகிறதில்லை. மழை குடையில் விழுந்துபோகிறது. குடையில்லாதவனுக்கு மேலேவிழுகிறது. இதுபோல இரண்டு மனிதர்கள் உலக சுகதுக்கமென்னும் மழையில் நடக்கிறார்கள். அதில் ஒருவன் சுபானுபவ மென்னுங் குடை பிடித்துக்கொண்டு நடக்கிறன். ஆதலால் அவன்மீது பிராரத்த மழை விழுகிறதில்லை. ஆனதால் பிராரத்தமில்லை யென்றே சொல்லவேண்டும். பார்ப்பவருக்கு மழை பெய்கிறதுபோலவே தோற்றும். ஆனல் அவன்மேலே படுகிறதில்லை. குடையுள்ளவன் ஞானி, குடையில்லாதவன் அஞ்ஞானி. ஞானி பிராரத்தத்துக்கும், அஞ்ஞானி பிராரத்தத்துக்கும் பேதமிதுவாம். பின்னும் நாம் நம்மை எப்போதும் தாழ்ந்தவனுகவே நினைத்தல் கூடாது. உயர்ந்தவனுகவே நினைக்கவேண்டும். அதாவது: தூலசூக்ஷ்ம காரண சரீரங்களை நானென்றெண்ணுமல் ஆத்மாவே நாமென்

றெண்ண வேண்டும். எல்லாமதங்களையும் ஒன்ருக நினைக்க வேண்டும். ஏனெனில் எல்லா மதங்களும் கடவுளை நோக்கிச் செல்லும் பாதைகளாம். சர்வமதங்களையுஞ் சாரமாக நினைக்க வேண்டும். எல்லா மதாசாரியர்களையும் சமமாகப் பார்த்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மதங்களின் முடிவும் பிரஹ்ம மென்றே நினைக்கவேண்டும். ஒரு மதத்திலும் துவேஷம் கூடாது. எப்போதும் எல்லா விஷயங்களிலும் எல்லாரிடத்திலும் சமரசமாகவே இருக்கவேண்டும். இதுவே என்னுடைய அபிப்பிராயம். நாம் எப்போதும் முயற்சியை பெரிதாக நினைக்கவேண்டும். முயற்சியினலேயே எல்லாமுண்டாகிறது. நாமே நம்முடைய முயற்சியினுலேயே இந்திரனுகலாம், சந்திரனுகலாம், பிரம்மாவாகலாம், சிவனுகலாம், விஷ்ணுவாகலாம், மாயையாகலாம், பிரஹ்மமேயாகலாம். அதற்கு என்ன பிரமாணமென்ருல் முன் நகுஷன் என்னும் ஓரரசன் முயற்சியினல் இந்திரனுனன். ஹனுமாரும் முயற்சியினலே பிரம்ம பட்டத்துக் காளானர். அதாவது ஓர் மனிதன் 100 அஸ்வமேதயாகஞ்செய்தால் இந்திரனுகலாம். இந்திரன் 100இராஜசூயயாகஞ் செய்தால் ருத்ரனுகலாம். ருத்ரன் 100 அஸ்வமேதஞ் செய்தால் பிரம்மாவாகலாம். பிரம்மா 100 நரமேதஞ்செய்தால் விஷ்ணுவாகலாம். சர்வ மனிதர்களும் **தங்கள் சங்கற்பநாசஞ் செய்தால் பிரஹ்மமாகலாம்.** ஆவதென்ருல் புதிதாயுண்டாவதல்ல. இருந்த இருப்பை யதார்த்தசமாதியிலறிவதாம். புதிதாக உண்டாவது நிலேக்கிறதில்லே. நான் இப்போது சொன்னது ஓர் மதத்தையும் சேர்ந்ததல்ல. உபநிஷத் வாக்கியங்களாம். நாம் அடைய வேண்டிய வழிகளை நம்முன்னவர்களான மஹரிஷிகளே ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர். அதைத் தற்கால நாகரீக மதஸ்தர்கள் ஏற்பட்டுக் கெடுதியான பாஷ்யம் பண்ணித் தாறுமாருக நடக்கிருர்கள். ஆதலால் எனக்குச் சநாதன தர்மமே பிரியம். நாம் ஒரு மதத்தையு மனுஷ்டிக்கவேண்டாம். ஏனெனில் அக்கிரந்தங்களில் வாதமும் அந்நியமத கண்டனமுமாயிருப்பதால் அனுபவமான விஷயங்களை மாத்திரஞ் சொல்லக்கூடிய கிரந்தங்களைக் குருமுகமாக விசாரித்து நித்திய பரமானந்த மோக்ஷ சாம்பிராஜ்யத்தை அடையக்கடவோம்.

இப்போது சாவகாசமில்லாததால் இன்னெருதரம் வரும்போது நன்ருய் உங்களுடைய மனேபீஷ்டப்படி போதிக்கிறேன். இவ்வாறு இந்த உபந்யாசம் முடிந்தது.

ஓம். தத். ஸத்.

V. J. P. Ct, 476-680/9-8-48, C. 1000.

ஓம்.
தத். ஸத்.

ஞானி உயர்ந்தஜாதி. **அஞ்ஞானி தாழ்ந்த ஜாதி.**

1. கடவுளைக் கண்டு முடிந்தவன் பிராமணன்.
2. கடவுளைக் காணத் திவிர அப்பியாஸம் செய்பவன் க்ஷத்திரியன்.
3. கடவுளைக் காணவேண்டிய சாதனங்களைச் சேர்ப்பவன் வைஸ்யன்.
4. கடவுளைக் காணும் ஆரம்பப்படியிலேறியவன் சூத்திரன்.
5. கடவுளைக் காண்பதின் யாதொரு முயற்சியுமின்றி யிருப்பவன் பஞ்சமன்.

பிரஹ்ம சாக்ஷாத்காரம். **ஜனனமரண நிவர்த்தி.**

பரிசுத்தம்	எங்கே	உதயமோ	அங்கே	பக்தி	உதயம்
பக்தி	எங்கே	உதயமோ	அங்கே	அன்பு	உதயம்
அன்பு	எங்கே	உதயமோ	அங்கே	சாந்தம்	உதயம்
சாந்தம்	எங்கே	உதயமோ	அங்கே	சக்தி	உதயம்
சக்தி	எங்கே	உதயமோ	அங்கே	ஞானம்	உதயம்
ஞானம்	எங்கே	உதயமோ	அங்கே	கிருபை	உதயம்
கிருபை	எங்கே	உதயமோ	அங்கே	கடவுள்	உதயம்
கடவுள்	உதயம்	பெற்றவர்	கடவுளே	ஆகிறார்.	

விலக்ஷணானந்தர்.